VERANDER JE LEVEN - VERANDER DE WERELD OM JE HEEN

actief

19e jaargang - Nummer 12

Simpele geneugten
Liefde en geloof

Waar Jezus woont
In de stal of in je hart?

Alleen met kerstmis?
Reik iemand de hand

actief

copyright 2018 Activated
Alle rechten voorbehouden

Vertaald door:
Koos en Maria Stenger
Layout en ontwerp:

Koos Stenger en Gentian Suci

www.actiefonline.org
actiefonline@gmail.com

Activated Europe:
Bramingham Pk. Business Ctr.
Enterprise Way Luton, Beds.
LU3 4BU, United Kingdom

Email:
activatedEurope@activated.org

Bijbelvertaling genomen uit
Het Boek, Copyright 1988
International Bible Society,
tenzij anders vermeld.

Inhoud

3 *Persoonlijk*
4 *De weg naar huis*
6 *Kerst sjalom*
10 *Joyeux Noel*
14 *Kerstgebed*
15 *Het verzoek*
18 *Alleen met kerstmis*
21 *Hoe kerstmis tot stand kwam*
22 *De juiste prijs*
24 *Simpele geneugten*
26 *Doe het voor één*
28 *Mijn liefde voor jou*

Kerstmis wordt niet bijzonder door cadeautjes, versieringen en feestelijkheden, maar door hetgeen we Jezus en anderen vanuit ons hart geven. Oprecht geven vanuit ons hart laat echte dankbaarheid en waardering zien voor alles wat God ons gegeven heeft.

-Alex Peterson

Kerstmis houden

De kersttijd staat al weer bijna voor de deur. Zoals de meeste mensen die kerstmis vieren ben je waarschijnlijk zo druk met alle voorbereidingen dat je de tijd nog niet hebt gevonden om na te denken over de eigenlijke reden voor deze festiviteiten. Maar hier is je kans! Deze aflevering van Actief gaat helemaal over de betekenis van kerstmis en het terugbrengen van de vreugde van kerstmis.
Om te beginnen voeg ik hier wat bij uit een stukje van bijna honderd jaar geleden, geschreven door de Amerikaanse poëet en theoloog Henry van Dyke (1852-1933). Het is genaamd “Kerstmis houden.” Hij stelt wat uitdagende vragen die nu nog net zo relevant zijn als toen: Er bestaat iets beters dan een dag kerstmis vieren en dat is kerstmis houden. Ben jij bereid om:

* Al die goede dingen die jij voor anderen hebt gedaan even te vergeten en in plaats daarvan te onthouden wat andere mensen voor jou hebben gedaan?
* Uit het gezicht te verliezen wat de wereld jou schuldig is en te denken aan wat jij de wereld schuldig bent?
* Op je hurken te gaan zitten om aan de noden en de wensen van kleine kinderen te denken?
* Te denken aan de zwakte en de eenzaamheid van mensen die ouder worden?
* Op te houden met je af te vragen hoe leuk je vrienden je vinden en in plaats daarvan te kijken hoeveel liefde je zelf in die vriendschap steekt?
* Een graf te graven voor al je lelijke gedachten en een tuin te maken van je vriendelijke gevoelens? …

Ben jij bereid om te geloven dat de liefde het sterkste is van de hele wereld; sterker dan haat, sterker dan de dood, en dat het gezegende Leven dat heel veel jaren geleden in Bethlehem begon, de beeltenis en de helderheid van eeuwige liefde is?
Dan kun je kerstmis houden. Namens alle medewerkers van Actief wens ik je een heel gelukkig, liefdevol kerstfeest.

Samuel Keating

DE WEG NAAR HUIS

Door Rosane Pereira

Het was winter en ik was juist in de staat Goa, de voormalige Portugese kolonie aan de zuidwestelijke kust van India aangekomen. Ik was heel ver van mijn vaderland Brazilië, maar ik sloot al gauw vriendschap met een jong echtpaar van gemengd geloof; hij was katholiek en zij was hindoestaans en hun huwelijk was door wederzijdse families niet geaccepteerd.

Ze hadden een restaurantje geopend aan een van de stranden waar rondtrekkende jongeren vertoefden, waar ze ons 's nachts lieten slapen. Het strand lag vlak voor de deur en het was een waar paradijsje. 's Avonds in het donker reflecteerde het natte zand de sterrenlucht als een spiegel, alsof de hemel zowel boven als beneden was. In Goa kon ik een deel zien van dezelfde zuidelijke luchten die ik in Brazilië had gezien en dezelfde constellatie van Orion die als "De drie Maria's" bekend staat. Als ik eenzaam was maakten de zuidelijke sterren dat ik me getroost voelde en wat dichter bij huis.

Tijdens de laatste week voor de kersttijd ging ik naar het plaatselijke postkantoor en toen de beambte zag dat ik een brief uit Brazilië had ontvangen ging hij van het Engels over naar het Portugees en riep naar iedereen: "Hier is een meisje uit Brazilië, een brasileira." Toen werd ik binnengelaten in hun kantoortje, waar ik rondgeleid werd en ze me allemaal een vrolijk kerstfeest wensten. Ik luisterde naar de verhalen van de oudere employees over de tijd dat ze Portugees moesten leren. Er waren er in die tijd zelfs een paar naar Portugal geweest. De aankomst van mijn brief scheen een opwindende gebeurtenis voor hen te zijn en er waren zelfs een paar andere klanten die zich in het gesprek mengden.

Deze volslagen vreemden zetten alles waar ze mee bezig waren stil, om te genieten van het wonder dat ze iemand uit een ver land konden ontmoeten, iemand die dezelfde taal sprak en er een soortgelijke cultuur op nahield! Ik was op dat moment te zeer onder de indruk om hen te bedanken, maar ik ben nooit vergeten hoe ze me die eerste kerstmis menselijke warmte gaven en het gevoel dat ik weer thuis was!

Dit deed me denken aan Jezus die uit een ver land kwam en ik vertelde in onze eigen taal over de wonderen van Zijn liefde en de belofte van een plaats aan Zijn zijde voor de eeuwigheid. En Hij liet ons de weg naar huis absoluut zien!

Kerst Sjalom

Door Peter Amsterdam

Een van de mooiste gedeelten van het kerstverhaal vind ik het moment waarop de engel aan de herders verscheen en de geboorte van Jezus aankondigde, gevolgd door een hemels leger van engelen die God loven.

Dat is zo'n passend welkom voor de geboorte van de Zoon van God:

"Die nacht kwam een engel van God bij enkele herders die buiten in het veld overnachtten en op wacht zaten bij hun kudde. 'Wees niet bang,' zei hij, 'want ik breng u het mooiste nieuws dat u ooit hebt gehoord. Het is groot nieuws voor het hele volk. Vandaag is in Bethlehem de Redder geboren: Christus, de Here."1

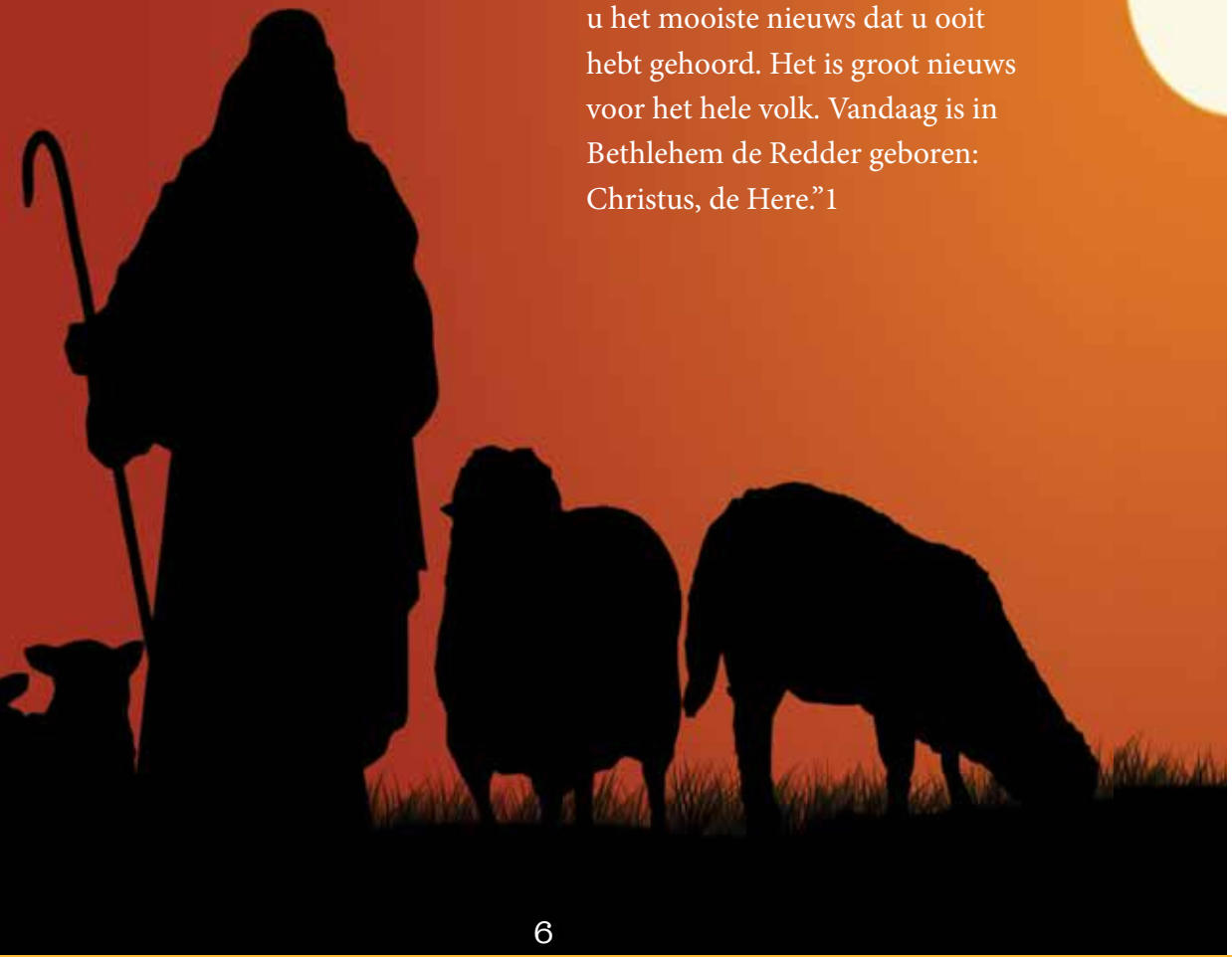

Dit verband tussen de Heiland en vrede wordt in de profetieën in het Oude Testament ook weergegeven; bijvoorbeeld in het boek Jesaja waar ons verteld wordt: "Want een Kind is ons geboren, een Zoon werd ons gegeven en de heerschappij zal op zijn schouders rusten. Dit zullen zijn koninklijke titels zijn: Wonderbare Raadgever, Machtige God, Eeuwige Vader, Vredevorst."3

Zowel in het Nieuwe als in het Oude Testament wordt er een verband gelegd tussen de Messias, de Heiland en vrede. Als we echter in het heden in de wereld rondkijken, of in vrijwel ieder tijdperk van de geschiedenis, is de vrede vaak het laatste wat we zien. Oorlogen en civiele onrust zijn de mensheid eigen. Helaas is er nog geen blijvende vrede over de hele aarde bewerkstelligd en op dit moment zeker niet. Waarom wordt Jezus dan de Vredevorst genoemd? Waarom hadden de engelen het over vrede toen zij God prezen bij de geboorte van Jezus?

Het woord dat het vaakst voor vrede gebruikt wordt in het Oude Testament is sjalom. Ofschoon dit woord soms gebruikt wordt in de Schrift om vrede te definiëren als de afwezigheid van oorlog heeft het ook andere betekenissen. De eigenlijke betekenis verwijst naar volledig zijn of gezond. Het is een uitdrukking voor gedegenheid, gezondheid en welvarendheid. Het heeft iets te maken met tevredenheid, rust, harmonie, gemoedsrust, en de afwezigheid van angst en stress. Het verwijst ook naar vriendschap tussen personen en vrede en vriendschap tussen personen en God.

Het Griekse woord dat in het Nieuwe Testament het

meest gebruikt wordt voor vrede, eirene, wordt soms gebruikt in de betekenis van nationale rust en het wegblijven van de verwoesting van de oorlog. Het wordt echter vaker gebruikt om veiligheid, geborgenheid, welvarendheid, harmonie en goede wil tussen personen uit te drukken. Het verwijst ook naar de staat van rust waarin een ziel zich bevindt die verzekerd is van zijn redding.

De wereld zal op een dag na de Wederkomst van Jezus zeker vrede kennen in de zin van afwezigheid van oorlog, maar de vrede waar in Gods Woord zo vaak over gesproken wordt verwijst naar de algehele volkomenheid van personen, zowel fysiek als geestelijk. In de Bijbel wordt herhaaldelijk gezegd dat zulke volkomenheid, vredigheid en sjalom komt door het onderhouden van een goede relatie met God, een relatie die mogelijk wordt gemaakt door de Heiland, die door de engelen aangekondigd werd tijdens die nacht van meer dan tweeduizend jaar geleden. Het leven van Jezus, Zijn dood en verrijzenis brachten een verzoening tussen God en de mens teweeg. Door geloof in Jezus, de Vredevorst, is het mogelijk voor ons om in vrede met God te leven. “Maar God heeft ons zijn grote liefde getoond door Christus te sturen en Hem voor ons te laten sterven toen wij nog schuldige zondaars

waren. Wij zijn dus voor God rechtvaardig geworden door het bloed van Christus. Des te meer zal Hij ervoor zorgen dat Gods vreselijke oordeel aan ons voorbijgaat. Vroeger waren wij vijanden van God. Maar doordat Gods Zoon zijn leven voor ons gaf, is die vijandschap veranderd in vriendschap. En omdat Jezus leeft, zijn wij voor altijd veilig.”4

Door de Vredevorst kan er harmonie en een relatie worden hersteld tussen God en iedereen die Jezus aanneemt als zijn redder. We kunnen volheid van sjalom bezitten: volledigheid, gezondheid, veiligheid, tevredenheid, vredigheid, harmonie en gemoedsrust. Het is de bron van innerlijke vrede temidden van de stormen en de uitdagingen waar we ons hele leven allemaal mee te maken hebben.

Jezus, de Heer van de vrede, brengt ons vrede die alles te boven gaat wat wij kunnen begrijpen; zoals het in het oorspronkelijke Hebreeuws wordt gezegd: sjalom, sjalom. In het Hebreeuws was het herhalen van een woord het uitdrukken van een hogere graad. In dit geval niet alleen vrede, maar volmaakte vrede. Wij vinden vrede in de Heiland, vrede wanneer we van Gods Woord houden, vrede wanneer Hij blij is met ons gedrag, vrede door de aanwezigheid van de Heilige Geest, vrede in geloof, en vrede wanneer Christus in ons hart regeert.

De engelen die God loofden in de nacht van de geboorte van Jezus kondigden de vrede aan die God beschikbaar stelde door de geboorte van de Heiland. De vrede met God komt door redding, innerlijke vrede die ontstaat door onze band met God, de vrede die we krijgen doordat we weten dat God van ons houdt en een manier heeft gecreëerd om voor altijd bij Hem te zijn.

1. Lukas 2:8-11
2. Lukas 2:13-14
3. Jesaja 9:6
4. Romeinen 5:8,10

JOYEUX NOËL

Door Curtis Peter van Gorder

Zonder vijand kan er geen oorlog zijn.

Ik heb laatst weer gekeken naar de film Joyeux Noël (Christian Carion, 2005) waarin het verhaal verteld wordt over een bekende gebeurtenis uit de eerste wereldoorlog op een slagveld in Frankrijk in 1914.

Bij een inzet van de Grote Oorlog, zoals de Eerste Wereldoorlog wel werd genoemd, waren zo'n 3000 soldaten van het Schotse, het Franse en het Duitse leger betrokken. Op kerstavond begon iemand aan de Duitse kant te zingen: Stille nacht, heilige nacht. Weldra zette een Schot het lied in met zijn doedelzak en al gauw waren drie oorlogvoerders het lied in koor aan het zingen vanuit dezelfde loopgraven waar ze elkaar een paar uur daarvoor nog de dood hadden ingejaagd. Wat een contrast!

Door de warmte van dit universeel geliefde kerstlied werden de oorlogvoerders uit hun loopgraven gelokt en kwamen ze een onofficiële wapenstilstand overeen. In bepaalde plaatsen langs de linie duurde het Kerstbestand tien dagen. Vijanden wisselden foto's, adressen, chocolade, champagne en andere kleine attenties met elkaar uit. Ze ontdekten dat ze meer met elkaar gemeen hadden dan ze beseft hadden. Er was zelfs een kat die van de ene kant naar de andere liep en die vriendschap sloot met iedereen en als mascotte geadopteerd werd. De voormalige vijanden communiceerden zo goed mogelijk met elkaar in elkaars taal. De Duitse commandant Horstmayer zei tegen de Franse Luitenant Audebert: "Als we Parijs hebben ingenomen is het allemaal voorbij. Dan kun je me uitnodigen voor een drankje in je huis aan de Rue Vavin!" "Je hoeft heus Parijs niet in te nemen om een drankje bij mij te komen halen!" was het antwoord van Audebert.

De vriendschapsband die gesmeed was tussen de oorlogvoerders ging verder dan het uitwisselen van vriendelijke woorden. De ochtend nadat de wapenstilstand eindigde waarschuwden beide zijden elkaar over artilleriebeschietingen

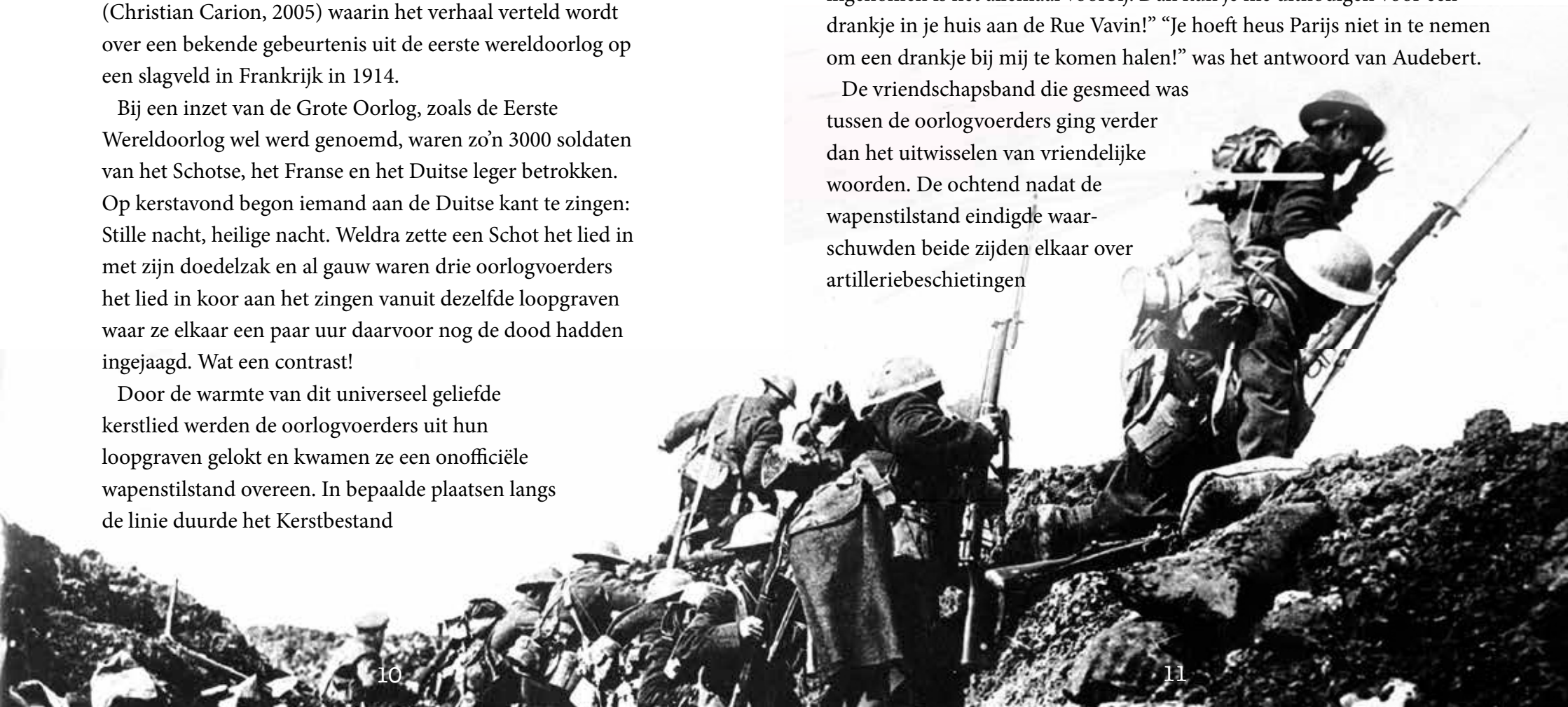

die vanuit hun eenheden gedaan zouden worden.

Hun pas veroverde kameraadschap was zo sterk dat een aantal soldaten zelfs in de vijandelijke loopgraven bescherming kregen om hen buiten gevaar te houden.

Wat bracht deze ongelooflijke transformatie teweeg? Het begon allemaal met een gemeenschappelijke liefde voor dat bijzondere kerstlied. Dat laat ons zien dat er een remedie voor oorlog is, en dat is het ophouden van het demoniseren van onze vijanden en te leren hen lief te hebben zoals Jezus ons leerde.1 Dat is natuurlijk makkelijker gezegd dan gedaan. Maar onmogelijk is het niet.We moeten verder leren kijken dan de ogenschijnlijke verschillen tussen rassen, huidskleur, geloof en ideologieën en we moeten ons realiseren dat iedereen iets gemeenschappelijk heeft: de behoefte aan liefde. Iedereen moet liefhebben en voelen dat er van hem of haar gehouden wordt. Als we allemaal de moeite nemen om anderen te leren kennen met wie we weinig of niets gemeen lijken te hebben, komen we er misschien wel achter, zoals de soldaten op het slagveld, dat we meer met elkaar gemeen hebben dan we aanvankelijk dachten.

Als je nagaat dat de Eerste Wereldoorlog na dit voorval nog meer dan drie jaar verder ging en bijna 20 miljoen levens eiste en dat er sindsdien nog veel meer oorlogen geweest zijn waarbij ontelbare miljoenen mensen ook nog eens omgekomen zijn, kun je misschien tot de conclusie komen dat het gebaar van goede wil en vriendschap op die kerstavond tevergeefs was. De soldaten die eraan hadden deelgenomen werden zwaar gestraft. Hun superieuren gaven de kerstmis daarop opdracht tot zwaardere beschietingen, om ervoor te zorgen dat dit voorval zich niet zou herhalen. Desalniettemin leeft dit verhaal van vrede temidden van de oorlog nog steeds voort en overschrijdt het de grenzen die potentiële vrienden tot vijanden maken. Uiteindelijk is het een getuigenis van de macht van Gods liefde, en dat is de essentie van kerstmis.

1. Zie Mattheüs 5:44.

Gelukkig zijn de mensen die vrede brengen, want zij zullen kinderen van God worden genoemd.

-Mattheüs *5:9*

Een Kerstgebed

Toegeschreven aan Robert Louis Stevenson (1850-1894)

Liefdevolle God,
help ons om de geboorte van Jezus te gedenken, opdat we mogen delen in het engelengezang, de blijdschap van de herders en de aanbidding van de wijzen. Sluit de deur van de haat en doe de deur van de liefde overal ter wereld open. Laat vriendelijkheid binnenkomen met elk geschenk, en goede wensen bij elke groet. Verlos ons van het kwade door de zegen die Christus brengt. Laat onze gedachten vervuld worden met dankbaarheid en onze harten met vergeving.
In Jezus' Naam, amen.

Er zijn er onder ons die denken: 'Als ik daar nou eens bij had kunnen zijn! Dan had ik het Kind wel geholpen. Ik zou de was voor Hem gedaan hebben. Ik zou zo blij zijn geweest als ik met de herders mee had kunnen gaan om de Heer in de kribbe te zien liggen!' Ja, dat zal best. Dat zeggen we nu, omdat we weten hoe groot Christus is, maar als we er in die tijd bij waren geweest, hadden we het niet beter gedaan dan de mensen in Bethlehem.

… Maar we kunnen het nu doen! We hebben Christus in onze naaste.

– Maarten Luther (1483-1546)

HET VERZOEK

Door Samantha Jones

Ik vierde mijn eerste kerstfeest in Taipei, Taiwan, toen ik voor het eerst het klassieke kerstlied 'Stille Nacht' in het Chinees hoorde zingen. Het maakte een bijzondere indruk op me en ik herinner me nog dat ik bedacht dat ik de woorden moest leren. De eerste regel was wel makkelijk; de titel van het lied is al zowat de hele tekst, maar daarna werd het veel moeilijker.

Ofschoon ik alleen de allereenvoudigste woorden in Mandarijn Chinees kon verstaan, vonden mijn twee vriendinnen en ik dat we ons niet door onze gebrekkige woordenschat konden laten weerhouden om de geest van kerstmis uit te dragen. Voordat ik er erg in had werden we dan ook bij een volgepropt rooster ingelast voor kerstopvoeringen. De tien dagen die aan kerstmis vooraf gingen waren overvol met optredens waarbij we kerstliederen zongen en dansten.

Tijdens mijn tweede kerstmis in Taipei weerklonken onze stemmen over de glad gepolijste muren van een van de meest luxueuze winkelcentra van de

stad en door de kale gangen van een gevangenis voor jongens. De waardering die we kregen van de jongens was ontroerend; de dankbaarheid stond op ieder gezicht gegrift, omdat we de moeite namen de ware betekenis van het kerstfeest aan hen door te geven. Patiënten in het ziekenhuis waar we dat jaar optraden bedankten ons ook voor het feit dat we aan hen gedacht hadden. We verkleedden ons ook als clowns en maakten de kinderen aan het lachen in het weeshuis dat we bezochten.

Terwijl ik meehielp met het uitdelen van het speelgoed dat we gekregen hadden om aan die kinderen te geven kwam het bij me op dat God altijd de volmaakte kerstcadeaus heeft voor iedereen, precies wat hij of zij op dat moment het meeste nodig heeft. Ik dacht weer aan bejaardenhuizen waar de mensen getroost werden door een omhelzing van de kinderen als hun eigen familieleden het lieten afweten. In een opvangcentrum voor arme mensen hadden we de beschikking over babyspulletjes die we konden geven aan een jonge moeder die er oprecht voor gebeden had.

Toen kwam mijn derde kerstfeest in Taipei. Ik had nu eindelijk 'Stille Nacht' in het Chinees onder de knie maar omdat ik de zanggroep op de gitaar begeleidde viel ik nog niet zo erg op. We gingen van centra voor gehandicapten naar ziekenhuizen en terug. Steeds wanneer ik 'Stille Nacht' speelde herinnerde ik me dat kleine stemmetje dat me indertijd gezegd had dat ik de woorden in het Chinees moest leren. Ik vroeg me af waar ik al die moeite eigenlijk voor gedaan had.

Een paar dagen voor kerstmis stond ik in de hal van het Yang Ming ziekenhuis afwezig aan de snaren van mijn gitaar te plukken. Ons optreden was voorbij en een paar anderen waren naar de afdelingen gegaan om de patiënten die niet in staat waren geweest om naar de uitvoering te komen, wat op te vrolijken. Iemand moest bij onze instrumenten blijven en deze keer was mij de eer te beurt gevallen. Toen zag ik hem; een oudere heer, ver in de 70 waarschijnlijk. Hij glimlachte naar mij en ik glimlachte terug. Hij gebaarde dat ik naast hem moest komen zitten. Ik liet me op de bank vallen.

"Dank je… voor je komst," zei hij langzaam. Het duurde een ogenblik voordat ik besefte dat hij Engels tegen me sprak. Ik vroeg hem of hij ons optreden mooi had gevonden en toen gingen we snel over op Mandarijn want ik realiseerde me dat hij de grenzen van zijn Engelse vocabulaire bereikt had.

Het speet hem dat hij de show niet gezien had, zei hij, maar hij had gehoord over ons werk in het ziekenhuis en vond het geweldig dat we naar zijn land waren gekomen om dit soort dingen te doen. Ik probeerde het gesprek op gang te houden en vertelde hem dat ik het jaar daarvoor ook in het ziekenhuis was geweest.
"En volgend jaar kom je misschien weer," antwoordde de oude man in Mandarijn, met een ondeugend lichtje in zijn ogen, "maar dan ben ik er niet."

Ik voelde me een beetje dom toen ik me realiseerde dat hij niet verwachtte niet dat hij de volgende kerst nog in leven zou zijn. "Als u het leuk vindt," stotterde ik onhandig, "kan ik nu een liedje voor u zingen. Ik ben maar in mijn eentje en ik ken niet zoveel liedjes, maar…"

Hij kreeg een tevreden uitdrukking op zijn gerimpelde gezicht en zuchtte diep. "Er is een liedje dat ik graag zou willen horen," zei hij. Ik kromp ineen bij de gedachte dat ik een specifiek verzoek zou moeten inwilligen. Ik vond het vreselijk als ik hem zou moeten teleurstellen. En toen viel mijn blik op het papiertje dat hij in zijn handen had. Het was het evangelietraktaatje dat ik hem had gegeven toen ik net was gaan zitten. Er stond op de voorkant een illustratie van een cadeautje met een lint er omheen en de woorden "Kerstcadeaus voor jou."

En toen begreep ik het. God gaf aan ieder hart het geschenk dat het hardste nodig was. Ik moest slechts bereid zijn om Zijn handen en voeten voor Hem te zijn. Ik wist opeens dat het allemaal zou lukken. Ik glimlachte dapper, nog voordat hij zijn verzoek had uitgesproken.
"Zing alsjeblieft 'Stille Nacht' voor me," zei hij.

ALLEEN MET KERSTMIS?

Door Lilia Potters

Door de jaren heen heeft het kerstfeest een andere betekenis voor me gekregen. Toen ik nog een klein kind was, betekende het een bijzonder familiefeest, het kerstverhaal op de zondagschool, naar huis lopen in de sneeuw, een bruine papieren zak met een grote Jaffa sinaasappel er in, hele walnoten die we konden kraken en een nieuw leesboek.

Nadat ik Jezus in mijn hart had ontvangen als mijn Heiland, kreeg kerstmis de betekenis van het overbrengen van de boodschap van Zijn geboorte en "goede wil aan de mensen" aan anderen.

Nog later, nadat ik getrouwd was en kinderen had gekregen betekende het, nieuwe kersttradities; onder meer het huis versieren, het kopen van geschenken en het geven van uitgebreide kerstdiners in een groot gezelschap in een drukke, gezellige, huiselijke sfeer.

Al deze kerstfeesten van het verleden brengen warme herinneringen naar boven en zoals Norman Peale het zo passend gezegd heeft, als ik er aan denk is het alsof er een toverstafje over mijn wereld wordt gezwaaid waardoor alles zachter en nog mooier lijkt.

Toen mijn gezin echter drastisch veranderde door een scheiding en het vertrek van de kinderen moest ik ervaren hoe het was om een leeg nest te hebben en met kerstmis alleen te zitten. Het was niet makkelijk om er aan te wennen.

Die eerste kerstmorgen in mijn eentje in een klein flatje werd ik wakker in een versierd, maar stil huis. Later op de dag zou ik naar het huis van de schoonouders van mijn zoon gaan en ik stond op om iets klaar te maken als bijdrage voor het diner dat zij zouden geven. De cadeautjes onder de boom zouden ook in hun huis uitgedeeld worden.

Het was de eerste keer dat ik zelf geen kerstfeest thuis hield en dat ik niet omgeven zou zijn door kinderen en kleinkinderen en moest vechten tegen de verloren, eenzame gevoelens die me dreigden te overmeesteren.

De dag, die we later samen doorbrachten, was prachtig en ik genoot heel erg van de tijd met mijn zoon, kleinzoon en de schoonfamilie, totdat het weer tijd werd om terug te gaan naar mijn lege flat. Het was ellendig om alleen terug te rijden en toen ik thuis was vergoot ik wat eenzame tranen.

Toen ik in mijn stille huiskamer zat pakte ik een boek over kerstmis op, dat op mijn salontafel lag en terwijl ik het doorbladerde dacht ik eraan hoe Jezus Zijn huis in de hemel had verlaten om liefde en hoop aan de wereld te brengen. Ik besefte dat ik ongetwijfeld

niet de eerste was die eenzaam was die kerst en nadat ik mijn tranen gedroogd had pakte ik de telefoon en draaide ik het nummer van een oude dame met wie ik een tijdje geleden bevriend was geraakt.

Ik hoorde dat zij ook alleen thuis was geweest en ze was zo dankbaar dat ik belde. Ik belde ook mijn kinderen die ik die dag nog niet gesproken had en wat familieleden aan de andere kant van de oceaan en ik ontdekte dat die ook niet allemaal een 'volmaakt' kerstfeest hadden gehad. Nadat ik de moeite had genomen om naar anderen uit te reiken nam ik me vast voor om dit het volgende kerstfeest, en alle kerstfeesten die nog zouden komen, weer te doen.

Mijn kerstfeesten zijn sindsdien allemaal anders geweest. Een keer hielp ik wat ouderen om hun huizen te versieren en hun kerstboom op te zetten, omdat het moeilijk voor hen was om dat alleen te doen. Ik heb ook koekjes gebakken met mijn kleinkinderen om in de buurt rond te brengen bij mensen die niet veel bezoek kregen. En een telefoontje of Skype'je is altijd een succes en brengt een glimlach op mijn gezicht en de gezichten van de ander die te ver weg woont om op te gaan zoeken.

Die dingen gebeuren in het leven en misschien kom jij ooit ook eens alleen te zitten met kerstmis omdat de kinderen het huis uit zijn, of door een scheiding of sterfgeval. Het is niet makkelijk om er aan te wennen en er vloeien af en toe wat eenzame traantjes. Maar toch, alhoewel de omstandigheden anders zijn, zijn we nooit helemaal alleen, want Jezus is altijd bij ons en als we de moeite nemen om van onszelf aan anderen te geven, krijgen we zelf veel voldoening en vreugde.

<< >>

De liefde van een moeder voor haar kleine kind
Een offer dat ons allen verbindt
Een vader die zorgt voor een kind dat het zijne niet was
Een hemelse boodschap voor het menselijk ras
Een fout die toch goed bleek te zijn
Een engelgezang zo teder, zo machtig en fijn
Het visioen van de profeet eindelijk in vervulling gegaan

Een wonder omdat God het zond
Een geschenk van liefde op geheiligde grond
Een verbond tussen God en de mens
Een vervulling van een hemelse wens
Een uitgestoken hand om te helpen
Een manier om de vloedgolf van de zonde te stelpen
Een ziel, ver van huis, op zoek naar een droom
Een groep wijzen volgden een ster zonder schroom
Een bruidegom die een bruid tot zich nam
Dit is hoe kerstmis tot stand kwam.

Ian Bach

Kerstmis wordt niet bijzonder door cadeautjes, versieringen en feestelijkheden, maar door hetgeen we Jezus en anderen vanuit ons hart geven. Oprecht geven vanuit ons hart laat echte dankbaarheid en waardering zien voor alles wat God ons gegeven heeft. -Alex Peterson

Mijn opvatting van kerstmis, ouderwets of modern, is heel eenvoudig: anderen liefhebben. Als je er goed over nadenkt: waarom moeten we wachten tot het kerstmis is om dat te kunnen doen? -Bob Hope (1903-2003)

De juiste prijs

Door Priscila Lipciuc

Ik ben opgegroeid in Roemenië toen het daar nog communistisch was. Religie was taboe, dus het was niet eenvoudig om Kerstmis te vinden.
"Zeg nooit het woord "Kerstmis" op school of tegen mensen die je niet kent," werd me altijd gezegd toen ik de schoolgaande leeftijd bereikt had. Thuis gebruikten we het woord wel, omdat er in onze familie genoeg waren die oud genoeg waren om het te hebben meegemaakt voordat het feest werd afgeschaft en die het nog steeds in het geheim in ere hielden. Bij alle andere mensen moesten we de boom "de Nieuwjaarsboom" noemen. Kerstmis werd "het winterfeest" genoemd. Als we als kind cadeautjes kregen werd er niet bij gezegd dat het voor Kerstmis was.

Ik was nog maar een paar jaar oud toen we onze eerste boom hadden. Er zaten echte kaarsjes aan de takken en iedere dag werden de kaarsjes een paar minuten aangestoken als beloning omdat ik braaf was geweest.

Ik herinner me dat ik een paar jaar later door de takken van de kerstboom heen naar het enige orthodoxe ikoon keek dat we in huis hadden en me afvroeg of er ook een verband bestond tussen de twee. Wie staat er op dat plaatje? Waarom hebben we een plaatje aan de muur van iemand die we niet eens kennen?

Ik herinner me ook nog het eerste kerstfeest dat ik samen met andere familieleden vierde op het platteland. De mensen hadden daar wat meer vrijheid en we luisterden naar kerstliederen over het eerste kerstfeest. Het was prachtig, maar ik snapte er niet veel van. Pas nadat het communistische regime was gevallen leerde ik meer over kerstmis en andere waarheden die in de Bijbel staan.

Toen ik zelf moeder werd klonk er in ons hele flatje kerstmuziek en er hingen overal versieringen, maar ik had vaak een betraand gezicht. Ik was gelukkig, ja dat wel, maar mijn hart brak ook bij de gedachte dat God Zijn enige Zoon opgaf om ons te redden. De gedachte dat ik zelf mijn eigen kleine Emanuel voor een ander zou opgeven was teveel om te kunnen verdragen. Ik zou mijn eigen leven misschien kunnen geven voor een ander, maar niet dat van mijn zoon!

De gedachte aan God Die Zijn eigen Zoon afstond terwijl Hij wist wat er met Hem zou gebeuren, was overweldigend. Ik was blij en dankbaar dat God daar voor gekozen had, maar mijn hart werd erdoor gebroken. De vreugde was aanwezig, de altijd aanwezige vreugde van kerstmis, maar ook het besef van de enormiteit van het offer dat God voor ons gebracht had.

Ik vergiet nog steeds een paar tranen met kerstmis wanneer ik aan de pijn denk die achter onze vreugde schuilt, maar de vreugde is groter dan het verdriet. En zo moet het ook zijn. Het was een prijs die God bereid was te betalen omdat Hij zoveel van ons houdt!

Simpele geneugten

Door Cari Harrop

Ik dacht aan mijn moeder op haar verjaardag en ik realiseerde me dat er iets heel bijzonders aan mijn kindertijd was; de momenten die we samen doorbrachten. Als ik wat specifieker wil zijn, ik dacht aan de kerstfeesten uit mijn jeugd. Wat iedere herinnering zo bijzonder maakt is niet het aantal of de aarde van de geschenken die e kregen of de feesten die erden gegeven. Het gaat om de simpele dingen.

Eerst had je de kerst toen we ons inspanden om samen dingen te doen als gezin. Dat was de keer toen we een kerststalletje in onze huiskamer maakten dat bestond uit een oud stuk hardboard waar we miniatuur boompjes en beeldjes op zetten die we zelf hadden gemaakt.

Een andere keer voelde het koude huisje waar we in woonden warmer aan vanwege een cassettebandje met kerstliedjes dat we draaiden; dat was de eerste keer voor ons als kinderen dat we zoiets meemaakten. Hoe groot was de blijdschap die we voelden toen we sinaasappelen vonden in de kerststockings die we hadden opgehangen, samen met noten en rozijnen die in cellofaan verpakt waren. Dat jaar hadden we ook een kerstboom met eigengemaakte versieringen die de vruchten van de Heilige Geest voorstelden; liefde, vreugde, vrede, verdraagzaamheid, vriendelijkheid, goedheid, getrouwheid, zachtmoedigheid en zelfbeheersing.1

Ik herinner me ook nog een kerstmis toen ik nog veel kleiner was. We regen popcorn aan een touwtje en hingen dat aan de boom. Tegen het einde van december was er haast geen popcorn meer te bekennen, want een klein muisje, dat zich heel slim vermomd had als een meisje van drie met twee kleine staartjes, knabbelde er aan wanneer ze dacht dat niemand het in de gaten had.

Dan had je het kerstfeest toen ik negen was, toen wij zes meisjes wakker werden met een verrassing; een rij witte schoenendozen waar onze namen op stonden, waar iets bijzonders in zat om mee te spelen of iets wat we nodig hadden; springtouwen, jasjes, een haarborstel of haarspeldjes, kleren, enzovoort. Dat waren geweldige verrassingen voor ons toen onze ouders fulltime vrijwilligerswerk deden!

Toen ik daar weer aan dacht wilde ik mijn eigen kinderen ook graag diezelfde liefde en opwinding en warmte geven deze kerst. Toen besefte ik wat het zo bijzonder had gemaakt: het was de liefde van mijn ouders en de tijd die ze aan ons besteed hadden, die deze liefde liet zien. Het was ook het geloof dat mijn ouders in Jezus en Gods Woord hadden, wat ons gaf wat we nodig hadden; Zijn liefde en redding en een doel in het leven; anderen bereiken en winnen met Gods waarheid.

DOE HET VOOR EEN

Door Marie Alvero

Ik voel me weleens machteloos over al het lijden in de wereld. Ik kan op geen enkele manier iets veranderen aan alle honger, de vele ziekten, de armoede, de depressie, de overmacht, de eenzaamheid en de dood. Als je naar al het onrecht en de vreselijke pijn kijkt kun je alleen maar troosteloosheid zien.

Maar ik ben tot de ontdekking gekomen dat dit eigenlijk een verraderlijke manier is om mezelf van alles vrij te stellen, het is een egoïstische gedachtegang. Ik sprak er met iemand over, en die moedigde me aan om te beginnen voor één persoon iets te doen, want ik kan het onmogelijk voor iedereen tegelijk doen. Als ik er zo tegenaan kijk is het altijd mogelijk om tenminste nog iets te doen.

Op het kantoor waar ik werk hoorde ik over de problemen van een collega die een alleenstaande moeder is. De kersttijd kwam er aan en ze verwachtte wel wat geld van haar grootouders en misschien nog wat andere bronnen, maar haar salaris

Je hebt een heleboel manieren om "slechts één persoon" te helpen. Stel je eens voor wat er kan gebeuren als we allemaal één persoon in onze omgeving onder onze hoede zouden nemen. Er zitten 1440 minuten in een dag. Dat betekent dat we dagelijks 1440 gelegenheden hebben om een positieve invloed te zijn.
– Les Brown

was ontoereikend met alle extra uitgaven die het vieren van het kerstfeest met zich meebrengt. Mijn hart brak toen ik er van hoorde.

Ik had die dag 40 dollar in mijn portemonnee. Ik schreef haar een briefje, deed het samen met het geld in een envelop en gaf het haar terwijl ik zei: "Vrolijk kerstfeest." Ik deed het allemaal heel snel, voordat ik me kon bedenken. Ik wilde haar niet in verlegenheid brengen, het was maar zo'n klein bedrag, misschien was er iemand anders die het nog harder nodig had … en zo waren er nog meer excuses te bedenken.

Toen ze de envelop open maakte sprongen de tranen haar in de ogen. Iemand was haar tegemoet gekomen in haar worstelingen, al was het maar voor even. Ik was blij dat ik me er toe had kunnen zetten om iets voor haar te doen, maar ik was vooral onder de indruk over het feit dat we zo'n verschil kunnen maken voor één persoon.

* Een persoon die je op de koffie kunt vragen
* Een kind dat je kunt sponsoren
* Een eenzame kennis die je kunt uitnodigen op je kerstfeest
* Een stukje speelgoed dat je aan een goed doel geeft
* Een kaart die je aan een verre vriend kunt sturen
* Een schaal koekjes voor eenzame buren
* Een gezin waar je op de kinderen past
* Een bejaard echtpaar in wier huis je wat klusjes doet
* Een zieke vriend die je bezoekt

Waar Jezus woont

Door Aaliyah Williams

"Wie woont er in een stal?"
"Jezus woont in de stal!"

Eerst moest ik lachen om dat antwoord dat mijn zusje van vier gaf toen ik haar onderwees over dieren en hun woonplek. Maar ik moest steeds weer aan haar antwoord denken. Jezus woont in de stal. Was dat de enige plaats waar ze dacht dat Jezus voor mij tot leven kwam?

Ik kwam in opstand tegen die gedachte. Ze heeft me toch zeker vaak zien bidden. En had ik laatst niet met haar uit de kinderbijbel gelezen? Ik dacht over mezelf na; ik had altijd zoveel haast, probeerde mijn studie te voltooien, mijn werk te doen en was met zoveel andere activiteiten bezig. Ik probeerde me de keren te herinneren dat ik daadwerkelijk geprobeerd had uit te leggen wie Jezus nu werkelijk was. Ik had haar natuurlijk over Zijn geboorte verteld, over de wonderen die Hij gedaan had en over Zijn leven en bediening, maar had ik haar ooit verteld over het feit dat Hij mijn beste vriend is?

Haalde ik Hem alleen maar tevoorschijn als ik de doos met de slingers en ballen voor de kerstboom van zolder haalde? Stopte ik Hem weer terug tussen de bladzijden van haar geïllustreerde Bijbel als het verhaaltje uit was? Of vierde ik dagelijks Zijn leven op een manier dat mijn zusje kon zien dat Jezus vandaag nog leeft en niet in een stalletje woont maar in mijn hart en het hare? Zag ze wel dat ik me tot Hem wendde op de momenten dat alles moeilijk werd en ik aan het einde van mijn latijn was? Had ik haar laten zien dat Jezus ook haar beste vriend kan zijn, dat Jezus haar zou koesteren en verzorgen als ze haar hartje aan Hem gaf?

Nu kerstmis er weer aan komt heb ik het vaste voornemen om dit jaar, en niet alleen met kerstmis, de betekenis van Zijn leven te vieren door me in mijn eigen leven bewust te zijn van Zijn leven.

Ik haal Jezus uit de stal en vraag Hem mijn leven binnen bij alles wat ik doe. Dan kan ik zeggen: "Jezus werd in een stal geboren, maar Hij woont in mijn hart en mijn huis."

Ook jij kunt Jezus binnen vragen in je leven:

Dank U Jezus, dat U naar de wereld gekomen bent en net zo geleefd hebt als wij, dat U geleden hebt zoals wij soms lijden, zodat ik de liefde van de hemelse Vader kan leren kennen. Dank U dat U voor mij gestorven bent zodat ik verenigd kan worden met God, en eeuwig leven in de hemel kan krijgen. Vergeef me alstublieft alle foute dingen die ik gedaan heb en help me om U te leren kennen en van U te houden op een diepe, persoonlijke manier. Amen.

JOUW TIJD ALS GESCHENK

Het kerstfeest is altijd zo'n drukke aangelegenheid. Je hebt nog meer te doen dan normaal. Je lijst van dingen die gedaan moeten worden lijkt eindeloos, er lijken minder uren in de dag te zitten dan gewoonlijk en je neemt al snel teveel hooi op je vork.

Als je echter de tijd neemt om te rusten in Mijn Geest, even te bidden en aan Mij te denken, word je gesterkt en verfrist. Neem even pauze tussen je drukke werkzaamheden door, weg van de mentale stress, en maak verbinding met Mij. Of het nu een langere tijd is of een paar kleine pauzes tussendoor, als je de drukte even uit stapt en je gedachten aan Mij wijdt zul je Mij een waardevol geschenk geven.

Deze kerst vraag Ik je om het geschenk van je tijd en zoete communicatie met Mij.